

første gøres det gældende, at den nu mellem Flertalspartierne sluttede Overenskomst efter de Herrer's Skøn — ja, man har jo Lov til at skønne, som man vil — „er i direkte Strid med de Løfter, som af disse Partier ere givne deres Vælgere forud for Valget“. Det er jo den gamle Historie, Trusel med Vælgerne, som man hører fremsat saa fra en, saa fra en anden Side; gør man ikke, som vedkommende ærede Medlem eller Parti vil have det, saa trues man med Vælgerne. Jeg synes nu for Resten, at det kunde de Herrer lade os om, Forholdet mellem Kandidat og Vælgere er jo dog i Regelen af den Art, at det ikke saaledes lader sig paavirke af den Slags Trusler. Den Bussemand synes jeg, de kunde have sparet sig. Saa hævde de, at den Ordning, som man nu tilstræber at opnaa, og som man her forhandler om, ikke har Tilslutning blandt Vælgerne. De gøre op, at kun $\frac{1}{8}$ af Vælgerne har stemt for det Forslag, som nærmest ligner det, der nu foreligger, og at kun $\frac{3}{8}$ have stemt for noget lignende. Det er jo ikke rigtigt. De Radikale og Socialdemokraterne have før gjort deres Stemmetal op, og man kan jo gøre det paa forskellig Maade. Det højeste, jeg har hørt dem gøre det op til, er tilsammen 150,000 Stemmer, men da der blev afgivet tre Hundrede og nogle og tyve Tusinde Stemmer, synes det mig, at man har Ret til at sige, at Resten har stemt for en Militærordning, som i det mindste medfører en Udgift som den, vi fra vor Side ville gaa med til. Men det er mere end $\frac{1}{8}$ plus $\frac{3}{8}$, d. v. s. Halvdelen. Der er i Virkeligheden afgivet et Flertal af Stemmer for en Ordning, der koster det, som vi stod paa ved anden Behandling her i Vinter.

Om Indskrænkningen af Tjenestetiden sige de Herrer noget ganske mærkeligt, nemlig, at den er indskrænket til saa lidt, at den er bleven fuldkommen betydningsløs. De Herrer pleje jo ikke at rutte med Pengene, naar det drejer sig om Militærudgifter. Vi have nu faaet oplyst fra den højtærede Forsvarsminister, at Besparelsen er saadant noget som 116,000 Kr., og det er endda foruden de 40,000 Kr., som man sparede ved anden Behandling i Vinter — saaledes maa det jo være. Men selv de 116,000 Kr. ere jo et ret stort Beløb at spare. Kommer saa hertil saadant noget som 150,000 Tjenestedage, betyder det en ret stor Besparelse for Befolkningen. Man kan vel neppe sige, at denne Besparelse andrager mindre end gennemsnitlig 2 Kr.

pr. Tjenstedag. Jeg synes, det er noget flot, naar de Herrer sige, at en Besparelse for Befolkningen paa 400,000 Kr. eller derover er fuldkommen betydningsløs. Jeg troede ikke, de Herrer var saa flotte i deres Betragtning af Sagen.

Endvidere sige de Herrer, at Nedlæggelsen af Københavns Landbefæstning er skudt saa langt ud i Fremtiden, at ingen kan have Tillid til, at Beslutningen derom er alvorlig ment. Jeg ved ikke, hvad de Herrer have Tillid til, men at ingen skulde have Tillid til, at en Beslutning er alvorlig ment, turde dog være lidt for meget sagt. Jeg tror ikke, det er saaledes. Jeg tror netop, at de allerfleste have Tillid til, at naar vi vedtage dette, er det vor oprigtige Bestemmelse, at Københavns Befæstning skal nedlægges. Dette er en Overdrivelse af den Art, at jeg synes, den absolut bør paatales her.

Endelig tale de Herrer til Slutning om Kulisseforhandlinger. De sige: „Det er uforsvarligt gennem Kulisseforhandlinger paa Rigsdagen at paatvinge Folket en Ordning, som Vælgernes store Flertal vitterlig er imod“. Det sidste faar staa for deres Regning, jeg bestrider Rigtigheden deraf. Hvad vil den Tale om Kulisseforhandlinger sige? Vi have jo nu Forslagene liggende her til tredie Behandling, vi have tidligere haft dem to Gange til første Behandling og to Gange til anden Behandling. Det, der nu foreligger som Resultat af det, de kalde „Kulisseforhandlinger“, ligger jo i Virkeligheden det, som de kende fra de foregaaende Forhandlinger, saa nær, at det, der er imellem, jo slet ikke er nogen som helst skjult Ting. De Herrer skulde for Resten slet ikke tale om Kulisseforhandlinger, de pleje selv Kulisseforhandlinger. Deres Forslag og disse Udtalelser ere maaske blevne til paa den Maade, at de have forhandlet bag Kulisserne derom. For øvrigt er der mange Sager, hvis Behandling i Rigsdagen vidner om, at baade de Herrer Socialdemokrater og Radikale ikke sky at forhandle udenfor Tingets Skranker — hvad der ogsaa er deres Ret. — Disse Bemærkninger overfor Begrundelsen af dette Ændringsforslag har jeg villet gøre allerede nu, fordi jeg syntes, man her var kommen saa langt ovenud, at det var rigtigt at paatale det straks.

Til Forslaget om Supplering af Hærens Øvelsespladser og Beholdninger osv. er der kun stillet eet Ændringsforslag, svarende til det, jeg før nævnte om Ekspropriationen. Det vil, naar der skal byg-